

Te chem.

Sorina

Te chem.

Te chem visare. Cât dor mi se aprinde-n noapte,
când vara soarele răsare, pe valuri copleşind privirea!
o, minunată rătăcire-a razelor, timide şoapte,
ce-mi răscolesc, ce îmi trezesc în trup, iubirea!

Te chem să vii împodobită, ca o mireasă rătăcită,
ce-a adunat pe frunte rouă, pe o cunună de rubin,
ce poartă luna între stele, cu marea-n vânt încolăcită,
că-n mine dar, rămase noaptea, cea albă, de satin.